

A kötelező az unalom szinonímája?

Szerintem a kötelező olvasmányok teljesen fölöslegesek. Úgy vélem: aki akar és szeret is olvasni, az fog is. De aki nem szeret olvasni (márpedig az én korosztályomból nagyon kevesen olvasnak), az nem is fog. Nem lehet ránk erőltetni dolgokat, mert abban nem leljük kedvünket, és nem is valószínű, hogy megjegyzünk bármit is belőlük.



A kötelező olvasmányok nem egy az egyben rosszak, ezt nem állítom. Viszont minden korosztálynak és nemnek megvannak a szempontjai, amiket megvizsgál, akár egy film, akár egy kötelező olvasmány során. Míg a fiúk például az akciótörténetekre kíváncsiak, addig a lányok az érzelmesebb storykra, de persze nem akarok általánosítani.

Működhetne úgy is a kötelező olvasmányok rendszere, hogy mindenki kiválaszt valamit, és arról ír egy összefoglalást. A tanárok év elején megadnának témákat, pl. iskolával vagy történelemmel kapcsolatos legyen az általunk választott mű. Így azt hiszem, kicsit nagyobb lenne a lelkesedés ez iránt.

Eddig én egy kötelezőt sem olvastam el, de akik elolvasták őket, azok se mesélnek róluk. Ugyanakkor ismerek olyan embereket, akik még hetek múltán is beszélnek olyan könyvekről, amiket szívesen olvastak.

Tanárnőm kérdésére (Gergő, őszintén: te tényleg nem olvasol semmit?) válaszolva elmondtam: de igen, hiszen majdnem az összes Geronimo Stilton könyvet elolvastam, mert nagyon tetszettek. A mesekönyveket is szerettem olvasni, de most már nem igazán lelek örömet a könyvekben. Inkább a feldolgozott filmes változatokat nézem.

Horváth Gergő 8.b

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola